

Werk

Titel: De Baron Von Münchhausen En Zijme Avonturen; De Baron Von Münchhausen En Zijme Zeldzame Avonturen

Autor: Raspe, Rudolf Erich

Verlag: Noothoven van Goor

Ort: Leiden

Jahr: 1870

Kollektion: bucherhaltung; itineraria

Gattung: Erzählung

Signatur: MÜNCHHAUSEN BIBL 3210

Werk Id: PPN806936614

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN806936614> | LOG_0023

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=806936614>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

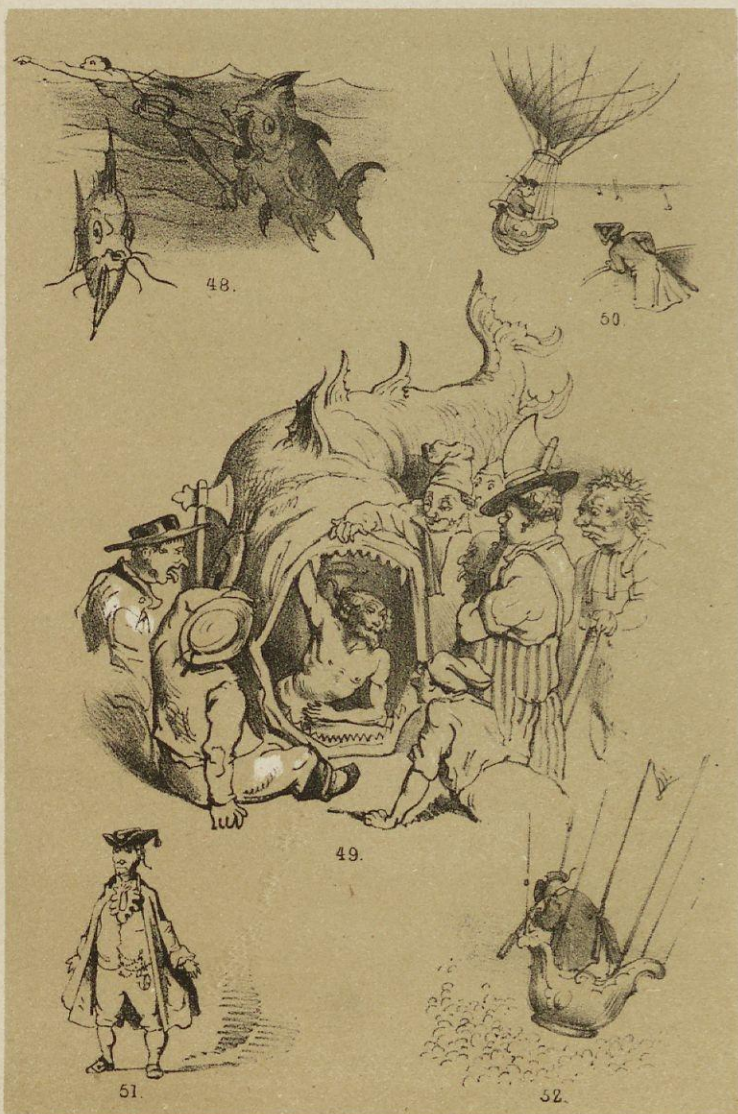
tuur, zoo als ik het u heb medegedeeld; zij meenden zich dood te lagchen.

Terwijl zij daarmede bezig waren, nuttigde ik eenige ververschingen, bedankte, nam afscheid en wierp mij weder in zee, om mij te wasschen; vervolgens zwom ik terug naar het strand, wáár ik mijne kleederen weder vond op de plek, wáár ik mij had ontkleed. Als ik mij in mijne berekening niet vergis, dan heb ik ongeveer drie kwartier in den buik van dit zeemonster doorgebracht. En ik begrijp nog niet, hoe ik mijnen adem zoo láng heb kunnen sparen.

NEGENDE HOOFDSTUK.

Vierde avontuur op zee.

Toen ik nog in Turksche dienst was, vermaakte ik mij vaak met het doen van een togtje met mijn plezier-jagt in de zee van Marmora, van wáár men een heerlijk uitzigt geniet op Konstantinopolen en op het serail van den Grooten-heer. Op een' ochtend mij verlustigende in de beschouwing van den schoonen, blaauwen hemel, ontwaarde ik in de hoogte een rond ligchaam, ter grootte ongeveer van eenen biljardbal, en onder hetwelk een ander voorwerp scheen te hangen. Ik greep dadelijk de beste en langste mijner karabijnen, zonder welke ik nimmer uitga

of
ro
ee
me
die
de

va
de
ter
he
sch
ik

gr
zij
pa
sie

gr
ga
mi

pr
ho
op

pe
me
be

he
zo

er

of reis; ik laadde haar met een' kogel en schoot op het ronde voorwerp, doch bereikte het niet. Ik deed toen een dubbel schot er op, doch was niet gelukkiger. Enfin, met het derde schot zond ik het vier of vijf kogels toe, die een gat maakten aan de regterzijde en het neder deden komen.

Verbeeldt u mijne verbazing, toen ik, op den afstand van twee vadem van mijn vaartuig, een' kleinen vergulden wagen zag neêrvallen, hangende aan eenen overgrootten ballon, grooter nog, dan het grootste koepeldak. In het wagentje bevond zich een man, met een half gebraden schaap. Van mijne eerste verbazing teruggekomen, vormde ik met mijn volk eenen kring rondom dezen zonderlingen groep. De man, die mij toescheen een Franschman te zijn en het ook werkelijk was, droeg in zijn' vestzak een paar fraaije horologies met kettingen, waaraan allerlei versiersels hingen, op welke portretten waren geschilderd van groote heeren en groote dames. Aan ieder van zijne knoops-gaten was eene gouden medalje gehecht, ter waarde van minstens honderd dukaten, en aan iederen zijner vingers prijkte een kostbare ring, vol van edele gesteenten. De hoeveelheden goud, waarmede zijne jaszakken waren opgevuld, deden de panden er van over den grond slepen. Mij dunkt, — zeide ik bij mijzelven, — deze man moet wel eene groote dienst aan de menschheid hebben bewezen, zoo groot, dat ondanks de heerschende gierigheid, hooggeplaatste personen hem hebben overladen met zoo vele geschenken.

De snelheid des vals had hem zoodanig bedwelmde, dat er eenige tijd verliep, voordat hij kon spreken. Eindelijk

herstelde hij zich en deed hij ons het volgende verhaal: Het is waar, dat ik noch brein, noch kennis genoeg bezat, om deze manier van reizen uit te vinden; maar ik ben het eerst op het denkbeeld gekomen, om er mij van te bedienen, ten einde de koorddansers en gewone springers te beschamen en mij verre boven hen te verheffen. Het is zeven of acht dagen geleden, — ik weet het niet bepaald, want met de berekening van den tijd ben ik in de war geraakt, — enfin, het mag ongeveer acht dagen geleden zijn, dat ik te Cornwallles in Engeland opsteeg, met mij nemende een schaap, met de bedoeling om het, ten einde de toeschouwers te vermaken, naar beneden te werpen, als ik eene zekere hoogte zou hebben bereikt. Ongelukkig liep, kort na mijn vertrek, de wind om, en in plaats van mij te brengen naar den kant van Exeter, wáár ik meende neêr te komen, dreef hij mij naar de zee, boven welke ik, langen tijd en op eene onmeetbare hoogte, heb heen en weêr gedobberd.

Ik was toen regt blijde, dat ik de met mijn schaap voorgenomen kunst niet had uitgevoerd, want op den derden dag dwong de honger mij, het arme dier te doodden. Ik had reeds lang de maan achter den rug, en na verloop van zeventig uren was ik zoo dicht bij de zon, dat mijne wenkbrauwen er door gezengd werden; ik keelde toen mijn schaap, vilde en ontweidde het, en hield het vervolgens tegen de zon, wáár deze de meeste warmte gaf, zoo dat het na verloop van drie kwartier behoorlijk gebraden was; en sedert heb ik gedurende de verdere reis er van geleeft.

De oorzaak mijner lange reis moet daarin worden ge-

zocht, dat het touw gebroken is, hetwelk moest dienen om, zoo noodig, de uitstroomingsklep te openen, ten einde de ontvlambare lucht te doen ontsnappen. Indien gij niet op mijnen ballon hadt geschoten en een' scheur in denzelven hadt veroorzaakt, dan zou ik, even als Mahomed, tot op het laatste oordeel, tusschen hemel en aarde hebben kunnen blijven zweven.

Zijn karretje gaf hij edelmoedig ten geschenke aan mijnen stuurman, die aan het roer zat; het overschot van zijn schaap wierp hij in zee. De luchtbol, die reeds door mijnen kogel beschadigd was, was verder door den val naar beneden in stukken gescheurd.

TIENDE HOOFDSTUK.

Vijfde avontuur op zee.

Vermits wij den tijd hebben, mijne heeren, om nog eene flesch koelen wijn met elkander te ledigen, wil ik u eene zeer zonderlinge gebeurtenis verhalen, die mij overkwam, eenige maanden vóór mijne terugkomst in Europa.

De Groote-heer, aan wien ik was voorgesteld door de ambassadeurs van H. H. M. M. de keizers van Rusland en Oostenrijk, zoomede door dien van den koning van Frankrijk, zond mij naar Caïro, en belastte mij met eene zeer